

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.I.35.425/2020/4. szám

A tanács tagjai: Dr. Darák Péter a tanács elnöke

Dr. Stefancsik Márta előadó bíró

Dr. Demjén Péter bíró

A felperes: felperes1

(cím5)

A felperes képviselője: Szabó, Kelemen és Társai Andersen Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Komáromi András ügyvéd)

(cím6)

Az alperes: alperes2

(cím7)

Az alperes képviselője: dr. Hadra Laura Katalin kamarai jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozata: Fővárosi Törvényszék 2020. május 27. napján kelt 39.K.701.595/2020/5. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 39.K.701.595/2020/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 100.000 (azaz százezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg külön felhívásra az államnak 3.500.000 (azaz hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A szerencsejáték szervező vállalkozásként működő felperes 2012. október 10. napjáig I. kategóriás játéktértermekben pénznyerő automátákat üzemeltetett, játékadó kötelezettségét bevallotta, megfizette.

[2] A 2016. október 11-én kelt beadványával 2011. november – 2012. évre vonatkozóan önellenőrzéssel élt, kérte 298.236.000 Ft játékadó törlését. Kérelme indokolása szerint szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Szjtv.) 33. §-át módosító, az államháztartás stabilitását elősegítő egyes adótörvények módosításáról szóló 2011. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: 2011. évi CXXV. tv.) 27. §-a, az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény (a továbbiakban: 2011. évi CLVI. tv.) 393. § (14) bekezdése, és Magyarország 2012. évi költségvetését megalapozó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CLXVI. törvény (a továbbiakban: 2011. évi CLXVI. tv.) 30. § (13) bekezdésének 6. pontja az Európai Unióról Szóló Szerződés és az Európai Unió Működéséről Szóló Szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) a szolgáltatásnyújtás szabadságát előíró 56. cikkébe ütközik, ugyanis a játékadót felkészülési idő nélkül a korábbi mérték ötszörösére, 100.000 Ft-ról 500.000 Ft-ra emelte, valamint százalékos mértékű adót is bevezetett, amely rendelkezések által a játéktértermeket üzemeltető szerencsejáték-szervezők – köztük az ő - működése korlátozott mértékűvé vált. Kérelme alátámasztásaként utalt az Európai Unió Bírósága (EUB) C-98/14. (Berlington) ügyben hozott ítéletére, és előadta, hogy a szerencsejáték-szervezők által a közösségi jogba ütköző jogalkotással okozott kár megtérítése iránt per van folyamatban.

[3] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-budapesti Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) 2017. február 13-án meghozott 1762210821 számú határozatával elutasította.

[4] A fellebbezés alapján eljáró alperes a 2017. június 23. napján kelt 2233870864 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[5] Határozatát az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 124/B. §-ára alapította.

[6] Döntését azzal indokolta, hogy ellenőrzés lefolytatása nélkül kellett az önellenőrzést elbírálnia annak érdekében, hogy a felperes által hivatkozott jogszabályok közösségi jogba ütközésének vizsgálatára a bírói utat megnyissa.

[7] A Kúria a kártérítés iránt folyamatban volt polgári perekben az adóemeléssel kapcsolatos kártérítési igényeket elutasította [Kúria 2017. október 4-én kelt Pfv.III.20.656/2017/13. és 2017. december 13-án kelt Pfv.IV.20.211/2017/13. ítéletei].

A kereseti kérelem és az ellenkérelem

[8] A felperes keresetében az alperes határozatának megváltoztatását, önellenőrzése elfogadását, az annak alapján előállt adókülönbözlet folyószámláján történő átvezetését, a nyilvántartott késedelmi kamatok és pótlékok törlését kérte az általa hivatkozott, adóemeléssel szóló rendelkezések EUMSZ 56. cikkébe ütközése folytán. Másodlagosan az alperes határozatának elsőfokú határozatára kiterjedő hatályon kívül helyezését, az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését kérte.

[9] Álláspontja szerint az önellenőrzési kérelmében megjelölt jogszabályok az EUMSZ 56. cikkébe ütköznek, mert akadályozták, zavarták, illetve kevésbé vonzóvá tették a pénznyerő automaták játékkeremben való üzemeltetését. Az adóemelés miatt indított kártérítési perben eljáró polgári bíróság álláspontja szerint a játékadóval kapcsolatos igényét az adóigazgatási eljárásban érvényesítheti. Hivatkozott az EUB C-98/14. (Berlington) ítéletének [42] pontjában foglaltakra. Az ötszörösére emelt játékadó kigazdálkodhatatlan, és bevezetését követően a játékkermekben üzemeltetett pénznyerő automaták száma drasztikusan, 80-85%-kal csökkent, majd az ezt követő folyamatok egyértelműsítették, hogy a bevezetett adóemelés akadályozta, zavarta vagy kevésbé vonzóvá tette a pénznyerő automaták játékkeremben való üzemeltetését. A veszteséges tevékenységét azért folytatta, mert bízott abban, hogy a szolgáltatásait a helyhez kötött szerver alapú pénznyerő automata üzemeltetés 2013. január 1-i tervezett időpontja után végezheti. Erre végül nem került sor, mert a kaszinón kívüli üzemeltetést még ezen határidő előtt betiltották. Az adóemeléssel

kapcsolatos igénye - az EUB C-6/01. (Anomar) ügyben kifejtett jogértelmezése folytán - nemzetközi elem hiányában is érvényesíthető.

[10] A per első tárgyalását megelőzően előterjesztett beadványában kifejtette, hogy az adóhatóságot és a közigazgatási perben eljáró bíróságot a polgári ügyben hozott ítélet nem, azonban az előzetes döntéshozatali eljárás keretében kifejtett jogértelmezés köti, ezért az adóhatóságnak a tényállás teljes körű feltárását követően kellett volna döntenie az önellenőrzéssel érvényesített adókülönbözetéről és döntését az EUB C-98/14. (Berlington) ügyben kifejtettek figyelembe vételével részletesen meg kellett volna indokolna. Ennek hiányában az alperesi nem tett eleget a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72. § (1) bekezdés e) pontja szerint indokolási, a Ket. 2. § (3) bekezdése és 50. § (1) bekezdése szerinti tényállástisztázási kötelezettségének. Indítványozta előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését az EUB ezen ügyben elemzett adóemelés további vonatkozásainak értelmezésére.

[11] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Kiemelte, hogy a jogszabály közösségi joggal ellentétes voltának megállapítása a bíróság hatásköre és a kártérítési perben hozott jogerős ítélet nem állapította meg a felperes által kifogásolt rendelkezések uniós jogba ütközését.

[12] Hivatkozott arra is, hogy a felperes keresetlevelében a tényállás-tisztázási és indokolási kötelezettség megsértését nem állította, kérte ezen kérdések érdemi vizsgálatának mellőzését azzal, hogy azok meg nem engedett keresetmódosításnak minősülnek.

Az elsőfokú ítélet

[13] Az elsőfokú bíróság előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezett [C-665/18. (Pólus Vegas)], bizonyítást folytatott, majd jogerős ítéletével a keresetet elutasította.

[14] A tényállás-tisztázási és indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozó felperesi hivatkozást meg nem engedett keresetmódosításnak minősítette.

[15] Érdemi döntését azzal indokolta, hogy a felperes az önellenőrzésével az adókülönbözet javára történő megállapítását az EUB C-98/14. (Berlington) ítéletére alapozva kérte, mely szerint az EUMSZ 56. cikkébe ütközés akkor állapítható meg, ha a tényállásban határon átnyúló elem áll fenn. A felperes sem az önellenőrzésében, sem a keresetlevelében nem állította, hogy az adóemelésnek határon átnyúló eleme van. A felperes határozottan először a 2019. szeptember 13-án lajstromozott 3-as előkészítő iratában utalt határon átnyúló elem meglétére (illetőleg nem határozottan, de utalt rá 2018. március 14-én) és terjesztett elő bizonyítási indítványt. A felperes határon átnyúló elem bizonyítására tanúk meghallgatását és

iratok beszerzését indítványozta, melynek a bíróság helyt adott, beszerezte a egyéb érdekelttől a nyeremény-igazolásokat is. A tanúk (szlovák játékosok, hostess és kasszás, felperesi ügyvezető) meghallgatásával kizárólag azonban az került bizonyításra, hogy EU-s állampolgárok igénybe vehették a játékokat, a egyéb érdekelttől beszerzett iratok személyes adatok híján pedig nem voltak alkalmasak az ügyfelek beazonosítására, ezáltal bizonyításra. Döntése során ezen bizonyítékok értékelését mellőzte, mert egyrészt határon átnyúló elemre a felperes sem a közigazgatási eljárás során, sem a kereseti kérelmében nem hivatkozott, másrészt mivel a C-665/18. (Pólus Vegas) ügyben foglalt jogértelmezésből az következik, hogy határon átnyúló elem hiányában az EUMSZ 56. cikk sérelme nem vizsgálható, és ezen tényállási elem fennálltának megállapításához nem elegendő, hogy külföldi személyek igénybe vették a játékokat.

[16] A közösségi jog alkalmazhatósága hiányában az értelmezésére szolgáló további előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére vonatkozó indítványt elutasította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[17] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyzését, emellett elsődlegesen a keresetének megfelelő döntés meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[18] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az EUMSZ 56. cikkét és a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 2. § (1) bekezdését, 3. § (4) bekezdését, 206. § (1) bekezdését, 221. § (1) bekezdését, 335/A. § (1) bekezdését.

[19] Előadta, hogy a jogerős ítélet azért jogszabálysértő, mert az elsőfokú bíróság a Pp. 2. § (1), (3) - (4) bekezdéseinek, 206. § (1) bekezdésének, 221. § (1) bekezdésének és 335/A. § (1) bekezdésének sérelmével elkésett keresetkiterjesztésnek minősítette arra való hivatkozását, hogy a jelen pernek határon átnyúló eleme van, így nyilvánvalóan helytelen következtetéseket levonva, kirívóan okszerűtlen mérlegelés útján, mellőzte a perben meghallgatott tanúk vallomásának értékelését, és téves indokolással, megalapozatlanul jutott arra a következtetésre, hogy a perben az EU joga nem alkalmazandó. Hangsúlyozta, hogy a C-665/18. (Polus Vegas) végzésben foglaltak szerint a határon átnyúló elem bizonyítása a nemzeti bíróság előtt történhet. A tanúvallomások által ezen bizonyítási kötelezettségének eleget tett.

[20] Hivatkozása szerint a jogerős ítélet a nemzeti bíróságok általi kötelező alkalmazását előíró közösségi rendelkezésekbe és jogszabályokba [Európai Unió Bíróság eljárási szabályzat 91. cikk, az EUB C-52/76. (Luigi Benedetti) ítélet] ütközik amiatt is, mert a kereset elbírálására anélkül került sor, hogy az elsőfokú bíróság megvizsgálta volna a C-98/14. (Berlington) ítélet szerint az adóemelés tevékenységére gyakorolt hatását.

[21] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság mellőzte az ismételt előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését, valamint a Ket. 2. § (3) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére és 72. § (1) bekezdés e) pontjára való hivatkozását elkésett keresetkiterjesztésnek minősítette és azokat nem bírálta el.

[22] Álláspontja szerint ezen jogszabálysértések egyúttal a per tisztességes lefolytatásához és észszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát is sértik.

[23] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[24] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

[25] A Pp. 271. § (2) bekezdése és 275. § (1) - (4) bekezdései értelmében a felülvizsgálati eljárásban a Kúria a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között, a rendelkezésre álló iratok alapján azt vizsgálja, hogy a jogerős ítélet a kérelemben megjelölt körben jogszabálysértő-e. A felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye [BH 2002. 490., KGD 2002. 262.].

[26] A Kúria mindenekelőtt rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 335/A. § (1) és (2) bekezdésének helyes alkalmazásával mellőzte a felperes keresetindítási határidő túl előterjesztett beadványában megjelölt közigazgatási eljárásjogi jogsértések érdemi vizsgálatát, döntését e körben kimerítően és részletesen indokolta, az abban foglaltakkal a Kúria maradéktalanul egyetért.

[27] Az ügy érdemét illetően a Kúria utal arra, hogy a jelen pert megelőzően már döntött a felülvizsgálati kérelemben felvetett jogkérdésekről, a Kfv.I.35.001/2020/3., Kfv.I.35.002/2020/3., Kfv.I.35.125/2020/3., Kfv.I.35.462/2020/4. számú ítéleteiben foglalt jogértelmezését jelen ügyben is irányadónak tekintette.

[28] A Kúria kiemeli, hogy a szerencsejátékra vonatkozó jogi szabályozás nem harmonizált jogterület, az tagállami hatáskörben maradt. Uniós szintű harmonizáció hiányában a tagállamok önálló szabályozást alkothatnak a szerencsejáték-szolgáltatásokra,

így annak adóztatására vonatkozóan, ugyanakkor tiszteletben kell tartaniuk az uniós alapszabadságokat. A felperes és más pénznyerő automatákat üzemeltető társaságok a Magyar Állam ellen az Szjtv 33. §-ával kapcsolatos rendelkezések miatt jogalkotásból eredő (közigazgatási jogkörben okozott) káruk megtérítése iránt – az EUB ítélkezési gyakorlata és a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: Ptk.) 339. § (1) bekezdése, 355. § (1) és (2) bekezdései, valamint (4) bekezdése alapján – az EUMSZ 34. és 56. cikkének sérelmét állítva polgári pereket indítottak, amelyekben eszközeik és befektetéseik értékvesztését, az eredeti játékadón felül megfizetett játékadóból eredő vagyonsökkenésüket, a kivezetett automaták elmaradt hasznát és más költségeiket kívánták érvényesíteni. Emellett egyes társaságok annak megállapítását is kérték, hogy nem kötelezhetők a számukra előírt játékadó megfizetésére. Keresetüket az adóemelésre (2011. évi törvények) és a tevékenység megtiltására (2012. évi törvény) vonatkozó rendelkezések uniós jogba ütközésére alapították.

[29] A Kúria az állammal szemben érvényesíteni kívánt jogalkotással okozott kárigényeket elutasította. A jelen per felperese és társai ügyében azon okból, hogy megállapítása szerint határon átnyúló elem bizonyítottságának hiányában az uniós jog megsértésére alapított tagállami felelősség nem áll fenn, így az EUMSZ 56. cikke nem alkalmazható [Kúria Pfv.III.20.656/2017/3., Pfv.IV.20.211/2017/13.].

[30] A Kúria kiemeli, hogy az önellenőrzéssel kapcsolatos adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított közigazgatási per jogkérdése – a tény- és jogi részbeni azonosság mellett – eltér a kártérítési perekben elbíráltaktól. Egyrészt az állam elleni perben az adóemelésen túl a perbeli szolgáltatás megszüntetését eredményező 2012. évi rendelkezések is a per alapját képezték, másrészt a polgári per tárgya az uniós jogot sértő jogalkotással - közigazgatási jogkörben - okozott kártérítési igény elbírálása volt.

[31] A Pp. 4. § (1) - (2) bekezdéseiből és 229. § (1) bekezdéséből következik, hogy az eltérő jog iránt indított, más felek között folyt polgári perben hozott ítéletekben foglaltak jelen perben csak annyiban vehetők figyelembe, amennyiben azok közigazgatási jogvita eldöntéséhez szükségesek.

[32] A Kúria joggyakorlata értelmében [pl. KGD2007.97., EBH2005.1257.] az adójogi jogviszonyból származó közigazgatási perben a döntés eltérő tárgyú eljárásban hozott ítéletre önmagában nem alapozható.

[33] A jelen felülvizsgálati eljárás tárgyát a felperes önellenőrzési kérelmére hozott adóhatósági határozat törvényességének vizsgálata képezte. Az Art. 124/B. §-a kimondja, hogy „Az adóhatóság az önellenőrzés előterjesztésétől számított 15 napon belül - ellenőrzés lefolytatása nélkül - határozattal bírálja el az adózó önellenőrzését, ha az önellenőrzést az adózó kizárólag arra hivatkozással terjeszti elő, hogy az adókötelezettséget megállapító jogszabály (...) az Európai Unió kötelező jogi aktusába ütközik, (...) feltéve hogy (...) az

Európai Unió Bírósága e kérdésben hozott döntésének kihirdetésére az önellenőrzés előterjesztésekor még nem került sor vagy az önellenőrzés a kihirdetett döntésben foglaltaknak nem felel meg. Az önellenőrzést elbíráló határozat ellen e törvény általános rendelkezései szerint fellebbezésnek, illetve bírósági felülvizsgálatnak van helye.” Az Art. ezen szabálya sajátos rendelkezést tartalmaz arra az esetre, amikor az adózó úgy véli, hogy habár az EUB nem tett közzé olyan határozatot, amely ezt megállapítaná, az uniós jog megsértése miatt nem a törvényes mértékű adót fizette meg. Ekkor önellenőrzéssel élhet, amelyet az adóhatóság ellenőrzés lefolytatása nélkül 15 napon belül köteles elbírálni. Mint ahogy arra az első- és másodfokú hatóság is hivatkozott határozatában, a döntéshozatalának célja a bírósági jogorvoslati jog megnyitása volt, ugyanis az adóhatóságnak még az adózóval történő egyetértése esetén sincs törvényes lehetősége kezdeményezni az érintett nemzeti jogszabály uniós joggal való összhangja vizsgálata érdekében a megsértettként állított közösségi rendelkezés EUB általi értelmezését.

[34] A jogintézmény sajátosságai folytán a közösségi jogsértés érdemi elbírálásának a közigazgatási perben kell megtörténnie.

[35] A Kúria irányadó döntései szerint [EBH2016. K.26., EBH2016. K.3.] az Art. 124/B. §-a szerinti önellenőrzést előterjesztő adózónak kell a kérelme ténybeli és jogi alapját megjelölnie, a perben is csupán ezek vizsgálhatók.

[36] A felperes az önellenőrzésében az adókülönbözet javára történő megállapítását arra hivatkozással kérte, hogy az EUB a 2015. június 11-én közzétett C-98/14. (Berlington) ítéletében kimondta: „Az alapügyben szereplőhöz hasonló nemzeti jogszabály, amely átmeneti időszak előírása nélkül megötszörözi a játéktermekben felállított pénznyerő automaták üzemeltetését terhelő tételes adó összegét, ezenfelül pedig az ugyanezen tevékenységet terhelő százalékos mértékű adót is bevezet, a szolgáltatásnyújtás EUMSZ 56. cikkben biztosított szabadsága korlátozásának minősül, amennyiben akadályozza, zavarja vagy kevésbé vonzóvá teszi a pénznyerő automaták játéktermekben való üzemeltetésében álló szolgáltatás szabad nyújtását, aminek vizsgálata a nemzeti bíróság feladata.”

[37] Emlékeztet arra a Kúria, hogy az EUMSZ 56. cikk (az EKSz. korábbi 49. cikke) első mondata értelmében „(...) tilos az Unión belüli szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó minden korlátozás a tagállamok olyan állampolgárai tekintetében, akik nem abban a tagállamban letelepedettek, mint a szolgáltatást igénybe vevő személy.”

[38] A Kúria rögzíti, hogy a felperes sem az önellenőrzésében, sem a keresetlevelében nem állította, hogy az adóemelésnek határon átnyúló eleme van. Figyelemmel arra, hogy a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs arra törvényes lehetőség, hogy a Kúria a közigazgatási eljárás és a per tárgyát nem képező tényállításokat vizsgáljon, a jogerős ítélet felülvizsgálata során az ügyet tisztán belföldi tényállásuként bírálta el.

[39] Az állam magánszeméllyel szemben fennálló kártérítési felelőssége szempontjából az uniós jog alkalmazhatósága vonatkozásában az EUB C-268/15. (Fernand Ullens de Schooten) ügyben kimondta, hogy „Az uniós jogot úgy kell értelmezni, hogy az uniós jog megsértésével okozott kárért fennálló, szerződésen kívüli tagállami felelősség rendszere nem alkalmazandó abban az esetben, amikor egy magánszemélyt amiatt ér állítólagos kár, hogy a saját állampolgárokra, illetve más tagállamok állampolgáira megkülönböztetés nélkül alkalmazandó nemzeti szabályozás állítólagosan sérti az EUMSZ 49., EUMSZ 56. vagy EUMSZ 63. cikkben rögzített valamely alapvető szabadságot, amennyiben az ügy minden eleme egyetlen tagállamra korlátozódik, és nincs semmilyen kapcsolat az alapeljárás tárgya vagy körülményei és e cikkek között.”

[40] A felperes által hivatkozott C-98/14. (Berlington) ítéletben az EUB hatásköre vizsgálata körében rögzítette, hogy „[24] (...) nemzeti jogszabályok, amelyek megkülönböztetés nélkül alkalmazandók a magyar állampolgárokra és más tagállamok állampolgáira, főszabály szerint csak annyiban tartozhatnak a EUM-Szerződésben biztosított alapvető szabadságokra vonatkozó rendelkezések hatálya alá, amennyiben a tagállamok közötti kereskedelmet érintő helyzetekre alkalmazandók (lásd ebben az értelemben: Anomar és társai ítélet, C-6/01, EU:C:2003:446, 39. pont; Garkalns-ítélet, C-470/11, EU:C:2012:505, 21. pont).”

[41] A C-98/14. (Berlington) ügyben az EUB elfogadta hatásköre megalapozásaként ítélete [23] – [28] bekezdéseiben a kérdést feltevő bíróság által közölt tényállást. Indokolása szerint a szolgáltatás igénybe vevői más tagállami állampolgárok is voltak [25] - [26], és nem zárható ki, hogy más tagállamban letelepedett személyek is nyitnak játéktermeket Magyarországon [27], amely körülmények megalapozzák a közösségi jog értelmezésére szóló hatáskörét. A hatáskör fennállta következtében az előzetes döntéshozatali eljárás keretében az azt kezdeményező bíróság kérdéseit megválaszolta, ezzel segítve a nemzeti bíróság előtt folyó jogvita eldöntését.

[42] Az előzetes döntéshozatali eljárásra vonatkozó hatáskört megalapozó tény a nemzeti bíróság előtt folyó más ügyben nem eredményezheti az EUB döntésben foglaltak feltétel nélküli alkalmazását. A nemzeti bíróság által vizsgálandó, hogy az előtte folyó ügy alapjául szolgáló tények mennyiben azonosak, és mennyiben térnek el az előzetes döntéshozatali eljárás alapjául szolgáló ügy tényállásától.

[43] Az EUB a C-665/18. (Pólus Vegas) ügyben a feltett kérdések közül csupán egy vonatkozásában állapította meg hatáskörét, és kimondta, hogy „Az EUMSZ 56. cikket a 2015. június 11-i Berlington Hungary és társai ítélet (C-98/14, EU:C:2015:386) összefüggésében úgy kell értelmezni, hogy a pénznyerő automaták valamely tagállamban történő működtetésével kapcsolatban a határokon átnyúló helyzet fennállása nem vélelmezhető kizárólag azon az alapon, hogy az így kínált játéklehetőségeket más tagállamokból érkező európai uniós polgárok is igénybe vehetik.”

[44] Ezen megállapítás következményeként úgy döntött, hogy az uniós jog alkalmazhatóságának hiányában nincs hatásköre megválaszolni a nemzeti bíróság által feltett három további kérdést, amelyek lényegében arra irányultak, hogy a C-98/14. (Berlington) ítéletben értelmezett EUMSZ 56. cikkben biztosított szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozásának minősül-e az olyan nemzeti jogszabály, amely átmeneti időszak előírása nélkül megötszörözi a játéktermekben felállított pénznyerő automaták üzemeltetését terhelő tételes adó összegét, ezenfelül pedig az ugyanezen tevékenységet terhelő százalékos mértékű adót is bevezet.

[45] A C-665/18. (Pólus Vegas) ügyben foglalt jogértelmezésből az következik, hogy határon átnyúló elem hiányában az EUMSZ 56. cikk sérelme nem vizsgálható.

[46] Az Art. 124/B. § szerinti önellenőrzési kérelemről az adóhatóság az abban megjelölt tények és jogi indokok alapján dönt, a közigazgatási határozat törvényességét ezért a bíróság az önellenőrzésben szereplő tények és jogi indokok alapján vizsgálja. A felperes az önellenőrzése és a keresete megalapozására nem hivatkozott határon átnyúló elemre. Az elsőfokú bíróság ezért jogszabálysértés nélkül mellőzte a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményének értékelését.

[47] A felperes tévesen állította, hogy potenciálisan fennálló határon átnyúló elem esetén is érvényesíthető az EUMSZ 56. cikke alapján az adóemeléssel kapcsolatos igénye az EUB C-6/01. (Anomar) ügyben kifejetett jogértelmezése folytán. Az ítélet felperes által álláspontja alátámasztásaként megjelölt [41] bekezdése az EUB hatásköre megalapozásául szolgáló érveket tartalmazó [35] - [42] bekezdései közé illeszkedik, és azon elvet tartalmazza, hogy az előzetes döntéshozatali eljárásban feltett kérdések megválaszolása – amennyiben nem lehet kizárni, hogy a nemzeti bíróság előtt folyó jogvitában szükséges a közösségi jog értelmezése - a jogvitát elbíráló nemzeti bíróság tevékenységét segítheti, amikor azokat a nemzeti jogszabályokat alkalmazza, amelyek egyaránt alkalmazandók más tagállambeli személyekre is. Ugyanez jelenik meg a C-470/11 (Garkalns) ítélet [21] bekezdésében, a C-98/14 (Berlington) [27] bekezdésében is. Ebből azonban nem következik, hogy a közösségi jog a kizárólag belső jogi tényállású ügyekre is alkalmazandó.

[48] A Kúria tehát megállapította, hogy a felperes tévesen hivatkozott önellenőrzése alapjául a C-98/14. (Berlington) ügyben foglaltakra, ugyanis az EUMSZ alapvető szabadságokra vonatkozó szabályainak hatálya, így az 56. cikk által szabályozott szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozásának tilalma a tisztán belföldi tényállásokra nem terjed ki.

[49] Az elsőfokú bíróság ezért jogszabálysértés nélkül mellőzte a perben az adóemelés hatásainak a C-98/14. (Berlington) ügyben foglaltak szerinti vizsgálatát, vagyis azt, hogy az

akadályozta, zavarta vagy kevésbé vonzóvá tette-e a pénznyerő automaták játékteremben való üzemeltetését.

[50] A közösségi jog alkalmazhatósága hiányában az értelmezésére szolgáló előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének sem volt helye.

[51] A Kúria mindezek folytán megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[52] *Azon nemzeti jogszabályok, amelyek megkülönböztetés nélkül alkalmazandók a magyar állampolgárookra és más tagállamok állampolgáira, főszabály szerint csak annyiban tartozhatnak a EUMSZ által biztosított alapvető szabadságokra vonatkozó rendelkezések hatálya alá, amennyiben a tagállamok közötti kereskedelmet érintő helyzetekre alkalmazandók.*

Záró rész

[53] A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.

[54] A Kúria a felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43. § (3) bekezdése, 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

[55] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. május 27.

Dr. Darák Péter sk. a tanács elnöke, Dr. Stefancsik Márta sk. előadó bíró, Dr. Demjén Péter sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

